

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3772

гр. Варна, 25.10.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на
двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председатель: Юлия Р. Бажлекова

Членове: Даниела Св. Христова
мл.с. Александър В. Цветков

като разгледа докладваното от мл.с. Александър В. Цветков Въззивно гражданско дело № 20213100502550 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 267 от ГПК.

[illegible]

Въззивникът излага становище за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното съдебно решение, по съображения, че процесният имот попада в територия по параграф 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ и не е в обхвата на Решение № 322-4/29.05.2000г. на Общински съвет - Варна, с което е бил одобрен околновръстен полигон на м-т „Прибой“ и територията е включена в строителни граници на гр. Варна, като в заключението на вещото лице липсвала подобна констатация. Оспорва извода на първоинстанционния съд, че по

отношение на процесния имот има неприключило реституционно производство, тъй като административната процедура била приключила с влязъл в сила акт - Решение № 510/27.05.1998г. на Поземлена комисия – Варна, поради което счита, че процесния имот не е възстановен на основанията изложени в атакувания съдебен акт и са налице всички предпоставки на разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗСПЗЗ, по силата на който процесният имот е преминал в собственост на Община Варна. В условията на евентуалност сочи, че дори и да се приеме, че той попада в обхвата на околоръстен полигон, от представените с отговора на исковата молба писмени доказателства и от заключението на СТЕ се установявало, че до постановяване на решението от Общински съвет - Варна за създаване на селищно образувание, земята е имала земеделски характер по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ. След влизане в сила на същата го е загубила и е станала урбанизирана, но за нея бил приет ПНИ, който представлявал план за територия по параграф 4 - особен вид кадастрален план. Пзовавайки се на аргумент от разпоредбата на чл. 28 б, ал. 10 от ЗСПЗЗ, жалбоподателят твърди, че за Община Варна правото на собственост е възникнало по силата на закона - преди одобряване на ПНИ. Твърди, че първоинстанционния съд е игнорирал факта, че в таблицата за изчисляване на дължимото обезщетение, която е част от заключението на СТЕ е записан „неиндифициран собственик“, поради което счита, че е приложен неправилно материалният закон, определящ кои категории лица се нанасят в ПНИ. В обобщение сочи, че процесния имот е подлежал на възстановяване по реда и условията на ЗСПЗЗ, а с оглед липсата на доказателства по делото имота да е придобит по реда и при условията на параграф 4а и следв. от ПЗР на ЗСПЗЗ следвало да се приеме, че по отношение на него е налице хипотезата на чл. 25, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Оспорва извода на съда, че ищите са установили наличието на предпоставките на придобивната давност по чл. 79 от ЗС и кредитираните писмени и гласни доказателства, ангажирани за установяване на твърденията за осъществено давностно владение. По изложените съображения моли за отмяна на обжалваното решение и отхвърляне на предявения иск с присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор от М. Д. Ш. и СТ. Г. Ш., представлявани от адв. М.В., с който въззивната жалба се оспорва като неоснователна. Въззиваемите твърдят, че с Решение № 322-4/30.05.2000г. на ОБС – Варна местността, в която се намира процесния имот е придобила статут на селищно образувание и по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗУТ представлява урбанизирана територия. Поддържат становището, че по отношение на имота е налице неприключило реституционно производство, доколкото по него нямало постановено позитивно реституционно решение, поради което счита, че не са налице условията на чл. 25, ал. 1 от ЗСПЗЗ за да се приеме, че общината е станала негов собственик. Въззиваемите твърдят, че от събраните по делото доказателства, както и от приетата от съда СТЕ се установява, че той никога не е бил отчуждаван и винаги е бил собственост на физически лица, поради което не е налице пречка за придобиването му въз основа на изтекла придобивна давност, чийто фактически състав считат за установен. По изложените съображения молят за потвърждаване на съдебното решение с присъждане на

сторените съдебно-деловодни разноси.

Жалбата е депозирана в законоустановения двуседмичен срок и съдържа изискуемите по чл. 260 от ГПК реквизити и приложения по чл. 261 от ГПК.

С нея е отправено искане за приемане като доказателство по делото на решение за възстановяване на правото на собственост от 27.05.98 г. на ПК – гр. Варна. Доказателственото искане е преклудирано и като такова следва да бъде оставено без уважение, доколкото не се касае за новоузнато или нововъзниканало доказателство, а по отношение на него е приложимата забраната на чл. 266, ал. 1 от ГПК за представяне на доказателства, които са могли да бъдат ангажирани в срок в първоинстанционното производство.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба, подадена от Община Варна чрез процесуален представител юриск. Галина Петрова срещу Решение № 262467/13.03.08.2021 г., постановено по гр.д. № 14308 по описа на ВРС за 2020г., с което по предявения от М. Д. Ш., ЕГН *****, и СТ. Г. Ш., ЕГН *****, и двамата с адрес в гр. Варна, ул. „*****“ отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК е прието за установено че Община Варна НЕ Е собственик на недвижим имот, находящ се в гр. Варна, район „Аспарухово“, кв. „Галата“, местност „Черноморец“, представляващ ПИ с идентификатор ***** по КККР, одобрени със заповед номер РД – 18 – 73/23.06.2008г. на ИД на АГКК, изменени със заповед с номер КД – 14 – 03 – 967/12.04.2012г., с площ от 997 кв.м., при съсед: ПИ с номера *****, *****, *****, ***** и *****, както и ответникът е осъден на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК да заплати на ищците сторените съдебно-деловодни разноси в производството в размер на 1439,91 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на жалбоподателя за приемане като доказателство по делото на представеното с въззивната жалба решение за възстановяване на правото на собственост от 27.05.98 г. на ПК – гр. Варна.

НАСРОЧВА производството по гр. дело № 2550/2021г. на 30.11.2021 г. от 9:00 часа, за която дата и час да се уведомят страните.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ възможността да разрешат спора, чрез медиация, като ползват Центъра по медиация, *разположен на 4 етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев“ № 12, тел. 052623362; служител за контакти - Нора Великова.*

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ преписи на страните от настоящото определение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____